

DZIAŁALNOŚĆ GOSPODARCZA W POLSCE

**PORADNIK
DLA INŻYNIERÓW BUDOWNICTWA**

KATOWICE 2012

Zespół autorski ŚIOIIB:

dr inż. Henryk Nowak
mgr inż. Dorota Przybyła
mgr inż. Maria Świerczyńska

Opinia prawna:
mgr Maria Wójcik

Wersja aktualna na dzień 01.04.2012r.

Aktualizacja :
mgr Elżbieta Ciesińska
mgr Anna Garus

Wydano nakładem ŚIOIIB w Katowicach

ISBN

SPIS TREŚCI:

Wstęp.....	5
I. ZAKŁADANIE FIRMY W POLSCE.....	7
1. Podstawa zakładania firm w Polsce.....	7
2. Formy prawne działalności gospodarczej.....	8
3. Rejestracja działalności gospodarczej.....	12
4. Rejestracja spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym.....	21
5. Tworzenie oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorstw.....	23
6. Obowiązujące podatki i ubezpieczenia.....	26
II. ZAMÓWIENIA PUBLICZNE.....	43
III. UZNAWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH W POLSCE.....	52
PRZYDATNE ADRESY I LINKI.....	63

WSTĘP

Na temat działalności gospodarczej dostępnych jest wiele informacji, opracowań i szczegółowych przepisów, które dla zainteresowanych stanowić mogą materiał zbyt obszerny i czasem trudny do praktycznego wykorzystania. Istnieje więc potrzeba popularyzacji istniejących przepisów w sposób bardziej zrozumiały oraz udzielenia wskazówek w sprawie podejmowania działalności gospodarczej w sposób pragmatyczny, tj. zapewniający pełną użyteczność wykonywanych działań.

Sposobem na dostarczenie wyczerpujących informacji ułatwiających rozpoczęcie działalności gospodarczej ma być udostępnienie niniejszego poradnika, który przedstawia kolejne kroki niezbędne do realizacji poszczególnych procedur. Oprócz tych informacji w poradniku przedstawiono m.in. istniejące formy prawne działalności gospodarczej, tworzenie oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorstw zagranicznych w Polsce, procedury dotyczące zamówień publicznych oraz informacje o obowiązujących podatkach i innych opłatach.

Poradnik przeznaczony jest zarówno osób indywidualnych jak i przedsiębiorstw zatrudniających inżynierów budownictwa. Ma także znaczenie szersze. W ramach współpracy z Czeską Izbą Uprawnionych Inżynierów i Techników (CKAIT) dążymy do tego, aby poradnik służył także naszym kolegom inżynierom z Republiki Czeskiej. Poradnik może być również przydatny dla wszystkich inżynierów budownictwa zainteresowanych tą tematyką z innych krajów zrzeszonych w Unii Europejskiej. W poradniku zamieszczono także informacje o uznawaniu kwalifikacji zawodowych obcokrajowców w Polsce oraz pożyteczne adresy stron internetowych i linki do stron branżowych.

Stan prawny opisany w poradniku obowiązuje na dzień 01.04.2012 r.

Zespół redakcyjny

I. ZAKŁADANIE FIRMY W POLSCE

1. Podstawa zakładania firm w Polsce

Podejmowanie, wykonywanie i zakończenie działalności gospodarczej jest wolne dla każdego na równych prawach, przy zachowaniu warunków określonych przepisów prawa. Ogólne zasady podejmowania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej określa ustawa z dnia 04 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (jednolity tekst z 2010 r. Dz.U.2010.220.1447 z późniejszymi zmianami). Zgodnie z nią działalność gospodarcza jest to zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, wspomaganie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Cytowana ustawa w art. 13 zawiera katalog osób zagranicznych, które mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy. Przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą w dniu złożenia wniosku o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej albo po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców w Krajowym Rejestrze Sądowym. Wpisowi do ewidencji CEIDG podlegają przedsiębiorcy będący osobami fizycznymi. Pozostali przedsiębiorcy podlegają wpisowi do rejestru przedsiębiorców prowadzonego na podstawie ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku o Krajowym Rejestrze Sądowym (jednolity tekst w Dz.U.2007.168.1186 z późniejszymi zmianami).

Ewidencja działalności gospodarczej:

- forma prawna:
 - osoby fizyczne prowadzące działalność indywidualnie
 - oraz jako wspólnicy spółek cywilnych,
- organ ewidencyjny:
 - minister właściwy ds. gospodarki.

Dokument potwierdzający wpis:

- zaświadczenie mające postać strony dokumentu elektronicznego lub wydruku ze strony internetowej CEIDG .

Rejestr przedsiębiorców:

- forma prawna:
 - spółki jawne, komandytowe, partnerskie, komandytowo – akcyjne, spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, akcyjne, fundacje, oddziały i przedstawicielstwa, etc.
- organ rejestrowy: Krajowy Rejestr Sądowy; formularz wpisowy dostępny na stronie internetowej: www.ms.gov.pl

Dokument potwierdzający wpis:

- postanowienie sądu rejestrowego o zarejestrowaniu.

2. Formy prawne działalności gospodarczej

Przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.

Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej wprowadza swobodę podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla osób zagranicznych na takich samych zasadach jak obywatele polscy. Osobą zagraniczną jest między innymi osoba fizyczna nie posiadająca obywatelstwa polskiego. Należą do nich:

art.13 ust.1

Osoby zagraniczne z państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym

Handlu (EFTA), stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym oraz osoby zagraniczne z państw nie będących stronami umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, które mogą korzystać ze swobody przedsiębiorczości na podstawie umów zawartych przez te państwa ze Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi.

art.13 ust.2

Obywatele innych państw niż wymienione w ust.1, którzy:

- posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej:
 - a) zezwolenie na osiedlenie się,
 - b) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich,
 - c) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt. 7, 13, 14 lub 16 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz.U.2006.234.1694 z późniejszymi zmianami),
 - d) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, udzielone przybywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywającemu na tym terytorium w celu połączenia z rodziną, członkowi rodziny w rozumieniu art. 53 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, osób, o których mowa w lit. a, b, e i f,
 - e) status uchodźcy,
 - f) ochronę uzupełniającą,
 - g) zgodę na pobyt tolerowany,
 - h) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony i pozostają w związku małżeńskim, zawartym z obywatelem polskim zamieszkałym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- korzystają w Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej,
- posiadają ważną Kartę Polaka,
- są członkami rodziny, w rozumieniu art.2 pkt. 4 ustawy

z dnia 14 lipca 2006r. o wjeździe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, pobycie oraz wyjeździe z tego terytorium obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej i członków ich rodzin (Dz.U.2006.144.1043 oraz z Dz.U.2007.120.818), dołączającymi do obywateli państw, o których mowa w ust. 1 lub przebywającymi z nimi.

art.13 ust.2a

Obywatele innych państw niż wymienione w ust.1, którzy przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, jeżeli bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich byli uprawnieni do podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej na podstawie ust. 2 pkt. 1 lit. c, mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy.

Osoby fizyczne

Osoba fizyczna jest zawsze jednym przedsiębiorcą, a więc może posiadać tylko jeden wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Zgodnie z przepisami prawa cywilnego w obrocie prawnym samodzielnie uczestniczyć może jedynie osoba posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych. Działalność gospodarcza, musi być bowiem prowadzona na własny rachunek i na własną odpowiedzialność podmiotu gospodarczego. Pełna zdolność do czynności prawnych przysługuje osobom pełnoletnim wskutek osiągnięcia 18 roku życia lub zawarcia małżeństwa (art.10 i 11 kc).

Spółka cywilna

Spółkę o stałym składzie osobowym tworzą osoby na zasadzie umowy, w której wspólnicy zobowiązują się dążyć do osiągnięcia wspólnego celu.

Spółka cywilna nie ma osobowości prawnej. Podmiotami prawa pozostają jej wspólnicy. W związku z tym spółka cywilna nie ma własnego mienia – nabywane prawa i zaciągane zobowiązania wchodzi do wspólnego majątku wspólników, stanowiącego ich współwłasność łączną, która powstaje z praw wniesionych w postaci wkładów oraz z usług wspólników. Za zobowiązania zaciągnięte w związku z działalnością spółki wspólnicy odpowiadają solidarnie, zarówno majątkiem spółki, jak i majątkiem indywidualnym. Prawo do udziału w zyskach i obowiązek pokrywania strat mają wszyscy wspólnicy.

Spółka jawna

Spółka jawna jest osobową spółką prowadzącą przedsiębiorstwo. Spółka jawna nie ma osobowości prawnej. Może zawierać umowy. Posiada swój majątek, który stanowią wkłady wniesione do spółki oraz mienie nabyte przez spółkę w czasie jej istnienia. W spółce jawnej odpowiedzialność za jej zobowiązania ponoszą wszyscy wspólnicy solidarnie całym swoim majątkiem.

Spółka komandytowa

Spółka komandytowa jest spółką osobową, w której za zobowiązania spółki wobec wierzycieli odpowiada całym swoim majątkiem co najmniej jeden wspólnik (komplementariusz), a odpowiedzialność co najmniej jednego wspólnika (komandytariusza) jest ograniczona do określonej w umowie kwoty (sumy komandytowej).

Spółka partnerska

Spółkę partnerską tworzą wspólnicy (partnerzy) w celu wykonywania wolnego zawodu w spółce prowadzącej przedsiębiorstwo pod własną firmą. Wobec tego niedopuszczalne jest tworzenie spółek partnerskich w innym celu niż wykonywanie wolnego zawodu, a także w celu wykonywania jakiejś działalności gospodarczej, np. produkcyjnej czy handlowej, obok wykonywania wolnego zawodu. Wspólnikami w spółce partnerskiej – zwanymi partnerami – mogą być tylko osoby fizyczne. Utworzyć takiej spółki nie mogą zatem osoby prawne, spółki cywilne czy inne handlowe spółki osobowe, choćby tworzyli je reprezentanci wolnych zawodów.

Spółka komandytowo-akcyjna

Jest to spółka osobowa mająca na celu prowadzenie przedsiębiorstwa pod własną firmą, w której za zobowiązania spółki wobec wierzycieli co najmniej jeden wspólnik odpowiada bez ograniczenia (komplementariusz), a co najmniej jeden wspólnik jest akcjonariuszem. Akcjonariusz nie odpowiada za zobowiązania spółki.

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością

Jest to określony umową związek kilku podmiotów (wspólników), w którym odpowiadają oni wobec wierzycieli spółki tylko do wysokości imiennych udziałów w spółce, zapisanych w umowie spółki (wyjątkiem jest zadłużenie podatkowe). Prawo nie ogranicza liczby wspólników. Wspólnikiem może być zarówno osoba fizyczna, jak i osoba prawna czy jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej (np. spółka jawna). Wspólnicy nie odpowiadają za zobowiązania spółki, a ich "ograniczoną" odpowiedzialność można co najwyżej odnieść do ryzyka ekonomicznego związanego z inwestycją w spółkę. Spółka posiada osobowość prawną z ograniczoną odpowiedzialnością. Kapitał zakładowy wynosi minimum 50.000 zł.

Spółka akcyjna

Kapitał zakładowy składa się z wkładów założycieli, którzy stają się współwłaścicielami spółki (akcjonariuszami). Akcjonariusze nie odpowiadają za zobowiązania spółki, ryzyko ponoszą jedynie do wysokości wniesionego kapitału oraz czerpią zyski (dywidendy). Minimalny kapitał akcyjny wynosi 500.000 zł. Zysk dzielony jest proporcjonalnie do wysokości posiadanych udziałów.

3. Rejestracja działalności gospodarczej

Centralną Ewidencję i Informację o Działalności Gospodarczej prowadzi w systemie teleinformatycznym minister właściwy do spraw gospodarki.

Osoby fizyczne, chcące zarejestrować działalność gospodarczą, mają do wyboru kilka dróg:

- rejestrację/logowanie w CEIDG, wypełnienie wniosku online i złożenie go przez internet (złożony w ten sposób wniosek opatrzone jest podpisem elektronicznym, weryfikowanym za pomocą kwalifikowanego certyfikatu albo podpisywany podpisem potwierdzonym profilem zaufanym ePUAP albo podpisywany podpisem osobistym, o którym mowa w przepisach o dowodach osobistych.

Aby utworzyć profil zaufany ePUAP, należy:

- 1.założyć konto na portalu www.epuap.gov.pl ;
 - 2.złożyć wniosek o utworzenie profilu zaufanego ;
 - 3.udać się do jednego z wybranych urzędów:
konsul, naczelnik urzędu skarbowego, wojewoda, ZUS, aby tam potwierdzić swoje dane osobowe z danymi wprowadzonymi do systemu,
- rejestrację/logowanie w CEIDG, wypełnienie wniosku online, wydrukowanie i dostarczenie do urzędu gminy,
 - pomijając logowanie, wypełnienie wniosku online, wydrukowanie

- i dostarczenie do urzędu gminy,
- pobranie i złożenie wniosku (w formie papierowej) w urzędzie gminy. Tam zostanie on przekształcony na formę elektroniczną,
- przesłanie wniosku do urzędu gminy za pomocą listu poleconego, wniosek dostarczony w ten sposób powinien być opatrzony podpisem notarialnie poświadczonym.

Wniosek w formie papierowej składa w dowolnie wybranym urzędzie gminy.

Integralną częścią wniosku o wpis do CEIDG jest żądanie:

- 1/ wpisu albo zmiany wpisu do krajowego rejestru urzędowego podmiotów gospodarki narodowej (REGON),
- 2/ zgłoszenie identyfikacyjne albo aktualizacyjne, o którym mowa w przepisach o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników,
- 3/ zgłoszenie płatnika składek albo jego zmiany w rozumieniu przepisów o systemie ubezpieczeń społecznych albo zgłoszenia oświadczenia o kontynuowaniu ubezpieczenia społecznego rolników w rozumieniu przepisów o ubezpieczeniu społecznym rolników,
- 4/ przyjęcia oświadczenia o wyborze przez przedsiębiorcę formy opodatkowania podatkiem dochodowym od osób fizycznych albo wniosku o zastosowanie opodatkowania w formie karty podatkowej.

Do wniosku o wpis do CEIDG przedsiębiorca może dołączyć zgłoszenie rejestracyjne lub aktualizacyjne, o których mowa w przepisach o podatku od towarów i usług.

Wpisowi do CEIDG podlegają:

- firma przedsiębiorcy oraz jego numer ewidencyjny PESEL, o ile taki posiada; zgodnie z przepisami kodeksu cywilnego firmą osoby fizycznej jest jej imię i nazwisko. Nie wyklucza to włączenia do firmy pseudonimu lub określeń wskazujących na przedmiot działalności przedsiębiorcy,

- data urodzenia przedsiębiorcy,
- numer identyfikacyjny REGON przedsiębiorcy, o ile taki posiada,
- numer identyfikacji podatkowej NIP, o ile taki posiada,
- oznaczenie miejsca zamieszkania i adresu zamieszkania przedsiębiorcy, adres do doręczeń przedsiębiorcy oraz adresy, pod którymi jest wykonywana działalność gospodarcza, w tym adres głównego miejsca wykonywania działalności i oddziału, jeżeli został utworzony; dane te są zgodne z oznaczeniami kodowymi przyjętymi w krajowym rejestrze urzędowym podziału terytorialnego kraju, o ile w danym przypadku jest to możliwe. Adres zamieszkania nie musi być tożsamy z adresem zameldowania - "nie można bowiem uznać zameldowania na pobyt stały za decydujący dowód zamieszkiwania w danym miejscu, a brak takiego meldunku za dowód niezamieszkiwania". Pobyt stały w danym lokalu oznacza zamieszkiwanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego lub długotrwałego przebywania, z wolą koncentracji w danym miejscu swoich spraw życiowych, w tym założenia ośrodka osobistych i majątkowych interesów,
- adres poczty elektronicznej przedsiębiorcy oraz jego strony internetowej, o ile przedsiębiorca posiada i zgłosił do CEIDG,
- data rozpoczęcia działalności gospodarczej; przedsiębiorca może podjąć działalność w dniu złożenia wniosku o wpis do CEIDG za wyjątkiem sytuacji gdy przedsiębiorca chce podjąć działalność wymagającą uzyskania koncesji lub zezwolenia; przedsiębiorca ma prawo we wniosku o wpis do CEIDG określić późniejszy dzień podjęcia działalności niż dzień złożenia wniosku,
- określenie przedmiotu wykonywanej działalności gospodarczej, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności (PKD) www.stat.gov.pl; składający wniosek ma obowiązek podania rodzaju działalności na poziomie podklasy (pięcioznakowy kod alfanumeryczny) według systematyki PKD 2007 obowiązującej od 01 stycznia 2008r., wprowadzonej rozporządzeniem Rady Ministrów z 24 grudnia 2007r. (Dz.U.2007.251.1885),
- informacje o istnieniu lub ustaniu małżeńskiej wspólności majątkowej,

- numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz numer identyfikacyjny REGON spółek cywilnych, jeżeli przedsiębiorca zawarł umowy takich spółek,
- dane pełnomocnika upoważnionego do prowadzenia spraw przedsiębiorcy, wraz ze wskazaniem zakresu spraw, które obejmuje dane pełnomocnictwo, o ile przedsiębiorca udzielił pełnomocnictwa i zgłosił informację o jego udzieleniu we wniosku o wpis do CEIDG,
- informacja o zawieszeniu i wznowieniu wykonywania działalności gospodarczej; przedsiębiorca nie zatrudniający pracowników może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej na okres od 30 dni do 24 miesięcy; przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą jako wspólnik w więcej niż jednej spółce cywilnej może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej w jednej lub kilku takich spółkach; przedsiębiorca wykonujący działalność gospodarczą w różnych formach prawnych może zawiesić wykonywanie działalności gospodarczej w jednej z tych form.
- informacja o ograniczeniu lub utracie zdolności do czynności prawnych oraz ustanowieniu kurateli lub opieki,
- informacja o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu, o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika, zmianie postanowienia o ogłoszeniu upadłości z możliwością zawarcia układu na postanowienie o ogłoszeniu upadłości obejmującej likwidację majątku dłużnika i zakończeniu tego postępowania,
- informacja o wszczęciu postępowania naprawczego,
- informacja o zakazie prowadzenia działalności gospodarczej,
- informacja o zakazie wykonywania określonego zawodu, którego wykonywanie przez przedsiębiorcę podlega wpisowi do CEIDG.

Przedsiębiorca jest obowiązany złożyć wniosek o:

- 1/ zmianę wpisu – w terminie 7 dni od dnia zmiany danych powstałej po dniu dokonania wpisu,
- 2/ wykreślenie wpisu – terminie 7 dni od dnia trwałego zaprzestania wykonywania działalności gospodarczej.

Wnioski o wpis CEIDG są wolne od opłat.

Wpis do CEIDG polega na wprowadzeniu do systemu teleinformatycznego danych podlegających wpisowi. Wpis jest dokonany z chwilą zamieszczenia danych w CEIDG, nie później niż następnego dnia roboczego po dniu wpływu wniosku do CEIDG.

Zaświadczenia o wpisie do CEIDG w zakresie jawnych danych mają formę dokumentu elektronicznego www.firma.gov.pl albo wydruku ze strony internetowej CEIDG.

Danymi niejawnymi są: numer PESEL, data urodzenia oraz adres zamieszkania, o ile nie jest on taki sam jak miejsce wykonywania działalności gospodarczej.

Dnia 28 grudnia 2009r. na mocy Dyrektywy Usługowej oraz ustawy o swobodzie działalności gospodarczej Ministerstwo Gospodarki utworzyło Pojedynczy Punkt Kontaktowy.

Zadaniem punktu kontaktowego jest:

- 1/ umożliwienie dopełnienia procedur związanych z podejmowaniem, wykonywaniem i zakończeniem działalności gospodarczej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 2/ udzielanie informacji dotyczących
 - procedur i formalności wymaganych przy podejmowaniu, wykonywaniu lub zakończeniu działalności gospodarczej,
 - ogólnych zasadach świadczenia usług w państwach, o których mowa w art. 13 ust.1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej,
 - danych kontaktowych właściwych organów wraz ze wskazaniem zakresu ich kompetencji,
 - sposobów i warunków dostępu do rejestrów publicznych i publicznych baz danych dotyczących działalności gospodarczej i przedsiębiorców,
 - środków prawnych przysługujących w przypadku sporu między właściwym organem a przedsiębiorcą lub konsumentem, między przedsiębiorcą a konsumentem oraz między przedsiębiorcami,
 - wydanych lub opracowanych przez właściwe organy wyjaśnień w zakresie przepisów dotyczących

- podejmowania, wykonywania i zakończenia działalności gospodarczej,
- danych kontaktowych stowarzyszeń i organizacji, które mogą udzielić praktycznej pomocy przedsiębiorcą lub konsumentom.

Punkt kontaktowy umożliwia złożenie drogą elektroniczną do właściwych organów wniosków, oświadczeń lub notyfikacji niezbędnych do podjęcia, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej oraz uznania kwalifikacji zawodowych.

Pieczętka firmowa powinna zawierać firmę przedsiębiorcy, dane teleadresowe, NIP. Wyrobienie pieczętki wiąże się z kosztem rzędu 20 – 50 zł i terminem kilku godzin lub dni.

Czas założenia konta w banku to przeważnie kilka dni. Wszelkie zmiany dotyczące konta bankowego należy zgłosić odpowiednim organom do 14 dni od daty powstania zmiany.

Dokonywanie lub przyjmowanie płatności związanych z wykonywaną działalnością gospodarczą następuje za pośrednictwem rachunku bankowego przedsiębiorcy w każdym przypadku, gdy:

- 1) stroną transakcji, z której wynika płatność, jest inny przedsiębiorca oraz
- 2) jednorazowa wartość transakcji, bez względu na liczbę wynikających z niej płatności, przekracza równowartość 15 000 euro przeliczonych na złote,
- 3) według średniego kursu walut obcych ogłaszanego przez Narodowy bank Polski ostatniego dnia miesiąca, w którym dokonano transakcji.

Gdy konto firmowe zakłada spółka cywilna, konieczne jest przedstawienie w banku umowy spółki. Z kolei spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i inne spółki handlowe muszą przedłożyć wypis z Krajowego Rejestru Sądowego (KRS) i aktu

notarialnego powołującego spółkę. Spółki zobowiązane są także do ustanowienia w banku pełnomocnictw do wykonywania określonych operacji bankowych przez poszczególnych udziałowców przedsiębiorstwa.

Gdy w zakładanej firmie mają być zatrudnieni także pracownicy, istnieje obowiązek w ciągu **30 dni** od daty rozpoczęcia działalności gospodarczej - zawiadomienia na piśmie Państwowej Inspekcji Pracy (PIP) o miejscu, rodzaju i zakresie prowadzonej działalności. Należy także pamiętać o tym, aby informować PIP o wszelkich zmianach w firmie lub o jej likwidacji.

Wojewódzka lub powiatowa stacja sanitarno-epidemiologiczna (Sanepid) jest instytucją, która czuwa nad higieną pracy w zakładach pracy. Zakładający firmę jest zobowiązany do powiadomienia, w ciągu **14 dni** od dnia rozpoczęcia działalności, właściwego państwowego inspektora sanitarnego o miejscu, rodzaju i zakresie prowadzonej działalności oraz o przewidywanej liczbie zatrudnianych pracowników. Należy także przedłożyć na piśmie informacje o środkach i procedurach jakie zostały przyjęte, aby spełnić wymagania wynikające z przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, związanych z daną dziedziną działalności gospodarczej.

Zgłoszenie do Sanepidu obejmuje :

- złożenie wniosku,
- przedstawienie inwentaryzacji wraz z opisem technologicznym,
- przedstawienie planów architektonicznych pomieszczenia,
- udostępnienie do wglądu danych dotyczących pomieszczenia: powierzchnia, wysokość, liczba okien, dostęp do wody itp.

Koszt: Zarówno zawiadomienie Państwowej Inspekcji Pracy jak i Sanepidu nie wiąże się z żadnymi opłatami.

Wzory dokumentów, które należy przedłożyć znajdują się na stronach internetowych tych instytucji.

Inne ważne informacje.

Przedsiębiorca winien wykonywać działalność gospodarczą na zasadach uczciwej konkurencji i poszanowania dobrych obyczajów oraz słuszych interesów konsumentów.

Przedsiębiorca jest obowiązany spełniać określone przepisami prawa warunki wykonywania działalności gospodarczej, w szczególności dotyczących ochrony przed zagrożeniem życia, zdrowia ludzkiego i moralności publicznej, a także ochrony środowiska. Przedsiębiorca powinien zapoznać się z wszystkimi warunkami prowadzenia działalności gospodarczej, wynikającymi z obowiązujących przepisów oraz stosować się do nich. Jeżeli przepisy szczególne nakładają obowiązek posiadania odpowiednich uprawnień zawodowych przy wykonywaniu określonego rodzaju działalności gospodarczej, przedsiębiorca obowiązany jest zapewnić, aby czynności w tym zakresie były wykonywane bezpośrednio przez osobę legitymującą się posiadaniem takich uprawnień.

Przedsiębiorca wpisany do rejestru przedsiębiorców albo ewidencji jest obowiązany umieszczać w oświadczeniach pisemnych, skierowanych w zakresie swojej działalności do oznaczonych osób i organów numer identyfikacji podatkowej (NIP) oraz posługiwać się tym numerem w obrocie prawnym i gospodarczym.

Identyfikacja przedsiębiorcy w poszczególnych urzędowych rejestrach następuje na podstawie numeru identyfikacji podatkowej (NIP).

Przedsiębiorca wprowadzający towar do obrotu na terytorium RP jest obowiązany do zamieszczenia na towarze, jego opakowaniu, etykiecie, instrukcji lub dostarczenia w inny, zwyczajowo przyjęty sposób, pisemnych informacji w języku polskim:

- określających firmę przedsiębiorcy i jego adres,
- umożliwiających identyfikację towaru.

Przedsiębiorca w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej podlega kontroli. O zamiarze wszczęcia kontroli organy kontroli winny powiadomić przedsiębiorcę. Ustawa o swobodzie działalności gospodarczej przewiduje wyjątki od tej generalnej zasady. Czynności kontrolne mogą zostać podjęte po okazaniu przez pracowników organu kontroli przedsiębiorcy lub osobie przez niego upoważnionej

legitymacji służbowej oraz po podłączeniu upoważnienia do przeprowadzania kontroli. Czynności kontrolnych dokonuje się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej. Przedsiębiorca jest obowiązany prowadzić i przechowywać w swojej siedzibie książkę kontroli oraz upoważnienia i protokoły kontroli.

Czas trwania wszystkich kontroli organu kontroli u przedsiębiorcy w jednym roku kalendarzowym nie może przekraczać:

- 1/ w odniesieniu do mikroprzedsiębiorców - 12 dni roboczych,
- 2/ w odniesieniu do małych przedsiębiorców - 18 dni roboczych,
- 3/ w odniesieniu do średnich przedsiębiorców - 24 dni robocze,
- 4/ w odniesieniu do pozostałych przedsiębiorców - 48 dni roboczych.

4. Rejestracja spółki w Krajowym Rejestrze Sądowym

Rejestracji w rejestrze przedsiębiorców prowadzonym w ramach Krajowego Rejestru Sądowego (KRS) podlegają m.in.:

1. spółki jawne,
2. spółki partnerskie,
3. spółki komandytowe,
4. spółki komandytowo-akcyjne,
5. spółki z ograniczoną odpowiedzialnością,
6. spółki akcyjne,
7. spółki europejskie,
8. przedsiębiorcy określani w przepisach o zasadach prowadzenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne,
9. oddziały przedsiębiorców zagranicznych działających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Wniosek o wpis do rejestru składa się na odpowiednim urzędowym formularzu, w terminie **7 dni** od dnia zdarzenia uzasadniającego dokonanie wpisu, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Formularz jest dostępny w siedzibach sądów oraz na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości.

Do wniosku o wpis do KRS należy dołączyć:

- uwierzytelnione notarialnie albo złożone przed sędzią lub upoważnionym pracownikiem sądu wzory podpisów osób upoważnionych do reprezentowania podmiotu lub prokurenta,
- dokument potwierdzający tytuł prawny wnioskodawcy do lokalu (nieruchomości), w którym ma być wykonywana działalność objęta wnioskiem,
- odpowiednie dokumenty (umowę spółki, statut spółki) bądź jako oryginały, bądź jako uwierzytelnione urzędowo odpisy lub wyciągi,
- dowody uiszczenia opłaty sądowej od wpisu sądowego oraz opłaty na rzecz Biura do Spraw Wydawania Monitora Sądowego i Gospodarczego za ogłoszenie w Monitorze Sądowym i Gospodarczym.

5. Tworzenie oddziałów i przedstawicielstw przedsiębiorstw

Przedsiębiorca zagraniczny może utworzyć oddział lub przedstawicielstwo przedsiębiorstwa zagranicznego w Polsce z dopiskiem: „Oddział w Polsce” lub „Przedstawicielstwo w Polsce”.

Przedsiębiorca tworzący oddział może wykonywać działalność gospodarczą w zakresie przedmiotu działalności przedsiębiorcy zagranicznego (mówi o tym art. 86 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej). Ponadto przedsiębiorca jest obowiązany ustanowić osobę upoważnioną w oddziale do reprezentowania przedsiębiorstwa.

Rejestracja oddziału odbywa się na zasadach określonych w ustawie o Krajowym Rejestrze Sądowym.

Wraz z wnioskiem rejestracyjnym przedsiębiorca zobowiązany jest do złożenia:

- poświadczonego notarialnie wzoru podpisu osoby upoważnionej do reprezentowania przedsiębiorstwa w oddziale,
- jeżeli działa na podstawie aktu założycielskiego, umowy lub statutu odpisów do akt rejestrowych oddziału wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski (jeżeli przedsiębiorca utworzył na terenie RP więcej niż jeden oddział, złożenie tych dokumentów może nastąpić w aktach jednego z oddziałów, natomiast w aktach rejestrowych pozostałych oddziałów należy wskazać oddział, w którym zostały złożone wskazane dokumenty wraz z oznaczeniem sądu,
- jeżeli istnieje lub wykonuje działalność na podstawie wpisu do rejestru, należy dołączyć odpis z tego rejestru wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski.

Oddział przedsiębiorcy może podjąć działalność zaraz po uzyskaniu wpisu do rejestru przedsiębiorców prowadzonego przez Krajowy Rejestr Sądowy. W utworzonym oddziale przedsiębiorca jest zobligowany do prowadzenia rachunkowości w języku polskim oraz zgłaszania ministrowi właściwemu do spraw gospodarki zmiany stanu faktycznego i prawnego, a w szczególności otwarcia, likwidacji lub utraty prawa wykonywania działalności, w terminie **14 dni** od dnia wystąpienia zdarzenia. Przedsiębiorca tworzący przedstawicielstwo z siedzibą w Polsce (art. 93 ustawy o swobodzie działalności), może prowadzić działalność gospodarczą wyłącznie w zakresie reklamy i promocji przedsiębiorstwa zagranicznego. Utworzenie przedstawicielstwa wymaga wpisu do rejestru przedstawicielstw przedsiębiorców zagranicznych prowadzonego przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Wpisu dokonuje się na podstawie wniosku, złożonego w języku polskim.

Wniosek powinien zawierać:

- nazwę, siedzibę, formę prawną przedsiębiorcy zagranicznego,
- imię, nazwisko i adres na terytorium RP osoby ustanowionej do reprezentowania w przedstawicielstwie przedsiębiorcy zagranicznego,
- adres przedstawicielstwa na terytorium RP .

Do wniosku należy dołączyć następujące dokumenty:

- odpis aktu założycielskiego, umowy lub statutu, na podstawie którego przedsiębiorca zagraniczny prowadzi działalność,
- odpis z rejestru, jeżeli przedsiębiorca zagraniczny istnieje lub prowadzi działalność na podstawie wpisu,
- oświadczenie przedsiębiorcy o ustanowieniu przedstawicielstwa ,
- dokument potwierdzający tytuł prawny przedsiębiorcy zagranicznego do lokalu (nieruchomości), w którym działalność będzie wykonywana.

Dokumenty sporządzone w języku obcym należy przedłożyć wraz z uwierzytelnionym tłumaczeniem na język polski. Po dokonaniu wpisu przedstawicielstwa do rejestru zostaje wydane zaświadczenie potwierdzające wpis. Przedsiębiorca zagraniczny, który utworzył przedstawicielstwo, obowiązany jest prowadzić rachunkowość w języku polskim oraz zgłaszać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki zmiany stanu faktycznego i prawnego w zakresie prowadzonej działalności. Przedsiębiorca zagraniczny zarówno w przypadku prowadzenia oddziału jaki i przedstawicielstwa powinien używać oryginalnej nazwy przedsiębiorstwa zagranicznego wraz z przetłumaczoną na język polski formą prawną, jak również przez dodanie wyrazów: „Oddział w Polsce”, „przedstawicielstwo w Polsce”. Wnioski rejestracyjne dostępne są na stronie internetowej: www.ms.gov.pl .

Tworzenie spółek handlowych

Zgodnie z kodeksem spółek handlowych wyróżniamy następujące formy organizacyjno - prawne wykonywania działalności:

- spółka jawna,
- spółka partnerska,
- spółka komandytowa ,
- spółka komandytowo – akcyjna,
- spółka z ograniczoną odpowiedzialnością (z o.o.) ,
- spółka akcyjna (SA) .

Jedynie osoby zagraniczne z państw członkowskich UE oraz z państw członkowskich EFTA mogą prowadzić działalność we wszystkich formach prawnych przyjętych w polskim systemie prawnym. Osoba zagraniczna jest zobowiązana przedłożyć wniosek wraz z załącznikami oraz dodatkowymi załącznikami (umowa spółki, statut, oświadczenie zarządu o wniesieniu kapitału, dokument o powołaniu członków organizowanej spółki, wzory podpisów, lista wspólników).

Rejestracja spółki odbywa się na podobnych zasadach jak rejestracja oddziału przedsiębiorstwa zagranicznego.

6. Obowiązujące podatki i ubezpieczenia

System podatkowy Rzeczypospolitej Polskiej

Podatki są najważniejszą formą dochodów współczesnych budżetów.

Ordynacja Podatkowa z 1997 r. definiuje podatek jako publicznoprawne, nieodpłatne, przymusowe oraz bezzwrotne

świadczenie pieniężne na rzecz Skarbu Państwa lub gminy, wynikające z ustawy podatkowej.

Obowiązki i uprawnienia podatkowe są określone w Konstytucji RP, ustawach podatkowych oraz ratyfikowanych umowach międzynarodowych (tzn. umowach w sprawie uniknięcia podwójnego opodatkowania).

Tabela nr 1 - Rodzaje podatków

Podatki bezpośrednie	Podatki pośrednie
1. Podatek dochodowy od osób fizycznych	1. Podatek od towarów i usług
2. Podatek dochodowy od osób prawnych	2. Podatek akcyzowy
3. Podatek od czynności cywilnoprawnych	3. Cło
4. Podatek od nieruchomości	4. Podatek od gier
5. Podatek od środków transportowych	
6. Podatek od spadków i darowizn	
7. Podatek rolny	
8. Podatek leśny	

Źródło: Wydawnictwo podatkowe- Biuletyn informacyjny dla służb ekonomiczno-finansowych nr 8 z dnia 10.03.2012r.

6.1. Podatki bezpośrednie

<http://www.mf.gov.pl/index.php?const=3&dzial=133&wysw=5&sub=1>

6.1.1. Podatek dochodowy od osób fizycznych

Podatek dochodowy od osób fizycznych (PIT od ang. - Personal Income Tax,) to podatek obejmujący dochody uzyskiwane przez osoby fizyczne. Podatek dochodowy od osób fizycznych pobierany jest według kilku wariantów:

a) pobierany na zasadach ogólnych od dochodów z działalności gospodarczej w wysokości 18% i 32% od podstawy

opodatkowania według skali podatkowej, która w 2012r. kształtuje się następująco:

- do 85.528,00 zł. – 18% minus kwota zmniejszająca podatek 556,02 zł (kwota zmniejszająca miesięczna = 46,33 zł);
- ponad 85.528,00 zł. = 14.839,02 zł. + 32 % nadwyżki ponad 85.528,00 zł.

Podstawa prawna: art.27 ust.1 ustawy z dn. 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U.2010.51.307 ; ostatnia zmiana w Dz.U.2011.234.1391).

Kwota wolna od podatku w 2011r. wynosiła 3 089 zł (a po uwzględnieniu zasad zaokrąglania wynikających z art. 63 Ordynacji podatkowej – 3 091 zł.). Kwota ta, dotyczy roku 2011 oraz 2012.

Istnieje możliwość wspólnego opodatkowania małżonków z zastosowaniem odpowiednich ulg podatkowych.

Można stosować również formę podatku liniowego, który wynosi 19 % podstawy opodatkowania. Zaliczkę należy wpłacać comiesięcznie do 20-go dnia następnego miesiąca, natomiast roczne rozliczenie należy dokonać do 30 kwietnia następnego roku, stosując właściwe formularze „PIT-36” i „PIT-36L”;

b) pobierany ryczałtowo od niektórych przychodów:

http://www.mf.gov.pl/files/podatki/broszury_informacyjne/web_ryczalt.pdf

- ryczałt od przychodów ewidencjonowanych przy stawkach podatkowych 3,0%, 5,5 % oraz 8,5 % - zgodnie z uwarunkowaniami wymienionymi w art. 6 ust. 1 Ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym. Roczne rozliczenie na podstawie „PIT-28” do 31 stycznia następnego roku po roku podatkowym.

http://finanse_lokalne.republika.pl/05_karta_podatkowa.htm

- karta podatkowa, decyzję wydaje Urząd Skarbowy, podatek pomniejszany jest o ubezpieczenie zdrowotne. Roczna deklaracja „16-A” składana do 31 stycznia następnego roku.

PODSTAWY PRAWNE:

ZASADY OGÓLNE, FORMA LINIOWA – ustawa z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (DZ.U.2000.14.176 j.t. z późn. zmianami).

RYCZAŁT EWIDENCJONOWANY, KARTA PODATKOWA – ustawa z dnia 20 listopada 1998r. o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz.U.1998.144.930; ost. zm. Dz.U.2011.131.764).

WSZYSTKIE FORMY OPODATKOWANIA – ustawa z dnia 13 października 1995r. o zasadach ewidencji i identyfikacji podatników i płatników (Dz.U.2004.269.2681 j.t. z późn. zmianami).

6.1.2. Podatek dochodowy od osób prawnych

<http://www.podatki.egospodarka.pl/podatek-dochodowy-od-osob-prawnych-cit>

Podatek dochodowy od osób prawnych (CIT od ang. Corporate Income Tax) wynosi 19% podstawy opodatkowania, a od dywidend i innych przychodów z tytułu udziału w zyskach osób prawnych, mających siedzibę lub zarząd na terytorium RP - 19% uzyskanego przychodu.

Podatnikami podatku dochodowego od osób prawnych są wszelkie osoby prawne, spółki kapitałowe w organizacji, jednostki organizacyjne nie mające osobowości prawnej (z wyjątkiem spółek mniemających osobowości prawnej, chyba że mają siedzibę lub zarząd w innym państwie i zgodnie z przepisami prawa podatkowego danego państwa są traktowane jak osoby prawne i podlegają w tym państwie opodatkowaniu od całości swoich dochodów bez względu na miejsce ich osiągania), podatkowe grupy kapitałowe (czyli grupy co najmniej dwóch spółek prawa handlowego mających osobowość prawną, które pozostają w związkach kapitałowych).

Deklaracjami podatkowymi są deklaracje „CIT” wraz z właściwymi załącznikami.

Podatnicy są obowiązani wpłacać na rachunek właściwego urzędu skarbowego zaliczki miesięczne w wysokości różnicy pomiędzy podatkiem należnym od dochodu osiągniętego od początku roku podatkowego a sumą zaliczek należnych za poprzednie miesiące.

Zaliczki miesięczne, podatnik wpłaca w terminie do 20 dnia każdego miesiąca, za miesiąc poprzedni.

Podatnicy rozpoczynający działalność, w pierwszym roku podatkowym oraz „mali podatnicy”, mogą wpłacać zaliczki kwartalne.

Zaliczki kwartalne, podatnik wpłaca do 20 dnia każdego miesiąca, następującego po kwartale.

PODSTAWA PRAWNA:

Ustawa z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz.U.2011.74.397 ; ost. zm. Dz.U.2011.234.1391).

6.1.3.Podatek od czynności cywilnoprawnych

<http://bap-psz.lex.pl/serwis/podatki/akty/05.41.399.htm>

Podatek PCC - jak sama nazwa wskazuje - płacimy od zawieranych czynności cywilnoprawnych. Zatem podatek PCC należy zapłacić w sytuacji, gdy zawieramy umowy kupna-sprzedaży, pożyczki i inne o podobnym charakterze. Podatek ten płatny jest w terminie 14 dni od daty powstania obowiązku podatkowego. Natomiast płatnicy regulują podatek PCC w terminie do 7 dnia następnego miesiąca.

Tabela nr 2 – *Stawki podatku PCC*

Rodzaj czynności cywilnoprawnej	Stawki podatku
-od umowy sprzedaży nieruchomości, rzeczy ruchomych	2 %
-od umowy sprzedaży innych praw majątkowych	1 %

-od umów zamiany, o dział spadku, przeniesienia praw własności	1% - 2%
-od umów ustanowienia odpłatnego korzystania, odpłatnej służebności	1 %
-od umowy pożyczki oraz depozytu nieprawidłowego	2 %
-od ustanowienia hipoteki	
*na zabezpieczenie wierzytelności istniejących	0,1 %
*na zabezpieczenie wierzytelności o wysokości nieustalonej	19,00 zł.
-od umowy spółki	0,5 %

PODSTAWA PRAWNA:

Art. 7 ustawy z dnia 9 września 2000r. o podatku od czynności cywilnoprawnych (Dz.U.2010.101.649; ost. zm. Dz.U.2011.229.1496).

6.1.4.Podatek od nieruchomości

<http://www.mf.gov.pl/index.php?const=3&dzial=403&wysw=5&sub1>

Przedmiotem opodatkowania podatkiem od nieruchomości są grunty, budynki lub ich części, budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Podmiotami obowiązany do zapłaty podatku od nieruchomości są:

- właściciel ,
- użytkownik wieczysty,
- samoistny posiadacz ,
- w niektórych przypadkach - posiadacz zależny nieruchomości lub ich części stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego.

Obowiązek podatkowy powstaje z pierwszym dniem miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło nabycie tytułu prawnego do przedmiotu opodatkowania lub wejście w jego posiadanie. Jeżeli okolicznością, od której jest uzależniony obowiązek podatkowy, jest istnienie budowli albo budynku lub ich części,

obowiązek podatkowy powstaje z dniem 1 stycznia roku następującego po roku, w którym budowa została zakończona albo w którym rozpoczęto użytkowanie budowli albo budynku lub ich części przed ich ostatecznym wykończeniem.

Wysokość stawek podatku od nieruchomości określa rada gminy.

Obowiązek podatkowy wygasa z upływem miesiąca, w którym ustaly okoliczności uzasadniające ten obowiązek.

PODSTAWA PRAWNA:

Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych. (Dz.U.2010.95.613; ost. zm. Dz.U.2011.232.1378).

6.1.5.Podatek od środków transportowych

http://finanse_lokalne.republika.pl/04_od_srodkow_transportowych.htm#doch%F3d%20gmin%20w%20Polsce

Podatek od środków transportowych pobierany w Polsce mieści się w szerokiej kategorii tzw. podatków transportowych, drogowych itp. Podatek od pojazdów mechanicznych może odnosić się do podatku od zakupów lub rejestracji pojazdu mechanicznego oraz okresowych podatków pobieranych za prawo do korzystania z nich.

Opodatkowaniu podatkiem od środków transportowych podlegają:

- samochody ciężarowe o dopuszczalnej masie całkowitej (DMC) od 3,5 tony i wyższej,
- ciągniki siodłowe i balastowe przystosowane do używania łącznie z naczepą lub przyczepą o dopuszczalnej masie całkowitej (DMC) zespołu pojazdów od 3,5 tony i wyższej,
- przyczepy i naczepy, które łącznie z pojazdem silnikowym posiadają dopuszczalną masę całkowitą (DMC) od 7 ton i wyższą,
- autobusy.

Podmiotami zobowiązanymi do zapłaty podatku są:

- właściciel środka transportu (osoby fizyczne i prawne),
- jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej, na którą środek transportowy został zarejestrowany.

Rada gminy określa wysokość stawek podatku od środków transportowych.

Na podstawie art. 12b ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, **minimalne stawki podatku od środków transportowych obowiązujące w 2012r.** zostały ogłoszone w obwieszczeniu Ministra Finansów z dnia 20 października 2011r. (MP Nr 95, poz. 962).

Podatek wpłaca się w dwóch ratach, bez wezwania, w terminach:

- do dnia 15 lutego,
- do 15 września każdego roku.

PODSTAWA PRAWNA:

Ustawa z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych.

6.1.6. Podatek od spadków i darowizn

http://pl.wikipedia.org/wiki/Podatek_od_spadk%C3%B3w_i_darowizn

Podatkiem tym opodatkowane jest nabycie własności rzeczy lub praw majątkowych wykonywanych, znajdujących się na terytorium RP tytułem:

- spadku,
- darowizny,
- zasiedzenia,
- nieodpłatnego zniesienia współwłasności,
- zachowku, jeżeli uprawniony nie uzyskał go w postaci uczynionej przez spadkodawcę darowizny lub w postaci powołania do spadku albo w postaci zapisu,
- nabycia praw do wkładu oszczędnościowego na podstawie dyspozycji wkładcy na wypadek jego śmierci,
- nabycia jednostek uczestnictwa na podstawie dyspozycji uczestnika funduszu inwestycyjnego otwartego albo specjalistycznego funduszu inwestycyjnego otwartego na wypadek jego śmierci,

- nabycia własności rzeczy znajdujących się za granicą lub praw majątkowych wykonywanych za granicą, jeżeli w chwili otwarcia spadku lub zawarcia umowy darowizny nabywca był obywatelem polskim lub miał miejsce stałego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Stawki kształtują się od 3% do 12% i są uzależnione od stopnia pokrewieństwa między spadkodawcą a spadkobiercą.

PODSTAWA PRAWNA:

Ustawa z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz.U.2009.93.768 j.t. ; ostatnia zm. Dz.U.2011.171.1016).

6.1.7.Podatek rolny

<http://www.prawo.lex.pl/serwis/podatki/akty/93.94.431.htm>

Podatnikami podatku rolnego są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne w tym spółki nie posiadające osobowości prawnej, które:

- są właścicielami albo samoistnymi posiadaczami gruntów,
- są użytkownikami wieczystymi gruntów,
- są posiadaczami gruntów, stanowiących własność Skarbu Państwa lub gminy – jeżeli posiadanie wynika z umowy zawartej z właścicielem, z Agencją Własności Rolnej Skarbu Państwa lub z innego tytułu prawnego,
- są posiadaczami gruntów, stanowiących własność Skarbu Państwa lub gminy bez tytułu prawnego, wyjątkiem gruntów wchodzących w skład Zasobów Agencji Własności Rolnej Skarbu Państwa lub będących w zarządzie Lasów Państwowych.

PODSTAWA PRAWNA:

- 1). Ustawa z dnia 15 listopada 1984r. o podatku rolnym (Dz.U.2006.136.969 j.t.; ostatnia zm. Dz.U.2010.226.1475) – art.4, art. 6;
- 2). Komunikat Prezesa GUS z dn. 19 października 2011r. (Monitor Polski Nr 95, poz. 969).

6.1.8. Podatek leśny

<http://www.mf.gov.pl/index.php?const=3&dzial=141&wysw=5&sub1>

Jest to podatek zbliżony pod wieloma względami do podatku rolnego. Należy do grupy podatków majątkowych, o charakterze bezpośrednio zasilającym budżet gmin. Z punktu widzenia budżetów samorządowych podatek leśny jest komplementarny względem podatku rolnego (np. grunty leśne nie wchodzą w skład gospodarstwa rolnego itd.).

Podatnikami tego podatku są:

- osoby fizyczne;
- osoby prawne;
- jednostki organizacyjne, w tym spółki, nieposiadające osobowości prawnej, będące:
 - właścicielami lasów,
 - samoistnymi posiadaczami lasów,
 - użytkownikami wieczystymi lasów,
 - posiadaczami lasów stanowiących własność Skarbu Państwa albo jednostki samorządu terytorialnego.

Przedmiotem opodatkowania podatkiem leśnym są lasy, z wyjątkiem lasów zajętych na wykonywanie innej działalności gospodarczej niż działalność leśna. Obecnie z podatku leśnego

zwolnione są: lasy z drzewostanem w wieku do 40 lat, lasy wpisane indywidualnie do rejestru zabytków, użytki ekologiczne, szkoły (w tym wyższe), placówki naukowe, jednostki badawczo-rozwojowe oraz zakłady pracy chronionej lub aktywności zawodowej. W podatku leśnym brak jest jakichkolwiek ulg podatkowych. Skala w podatku leśnym ma charakter proporcjonalny. Stawka jest kwotowa i uzależniona od rodzaju lasu. Podstawowa stawka podatku określa równowartość pieniężną 0,220 m³ drewna z 1 hektara rzeczywistego za rok podatkowy. W 2012 roku wynosi 41,07 zł.

PODSTAWAPRAWNA:

- 1). Ustawa z dnia 30 października 2002r. o podatku leśnym (Dz.U.2002.200.1682; ostatnia zm. Dz.U.2010.226.1475).
- 2). Komunikat Prezesa GUS z dnia 20 października 2011r. (Monitor Polski Nr 95, poz. 970).

6. 2. Podatki pośrednie

6.2.1.Podatek od towarów i usług -VAT

<http://www.podatki.egospodarka.pl/podatek-vat>

Podatek od towarów i usług stanowi dochód budżetu państwa.

Podatek VAT (od ang. – Value Added Tax) jest niezależnym od podatku dochodowego.

Podatnikiem tego podatku jest każdy, kto wykonuje czynności będące przedmiotem opodatkowania. Cześć podatników jest zwolniona z obowiązku podatkowego. Podatnicy, którzy w roku poprzednim osiągnęli przychody niższe niż 150 000,- zł. mogą wybrać zwolnienie od tegoż podatku. Zwolnieni są także ci podatnicy, którzy opłacają podatek dochodowy w formie karty podatkowej.

Podstawowa stawka wynosi 23%, a preferencyjne stawki to 8%, 5%, 0% i zwolnione.

Wykaz towarów i usług objętych stawkami obniżonymi, znajduje się w załącznikach do ustawy z dnia 11 marca 2004r.

Podatnicy, którzy dokonują sprzedaży na rzecz osób fizycznych nie prowadzących działalności gospodarczej oraz rolników ryczałtowych, zobowiązani są do ewidencji obrotu przy zastosowaniu kas rejestrujących.

Rozróżnia się podatek należny i podatek naliczony.

Podatnicy są obowiązani składać w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe za okresy miesięczne, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu.

„Mali podatnicy”, którzy wybrali metodę kasową, składają w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe za okresy kwartalne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym kwartale.

Zobowiązanie podatkowe należy obliczać i wpłacać, bez wezwania, na konto urzędu skarbowego - w terminie do 25. dnia następnego odpowiednio miesiąca lub kwartału.

PODSTAWA PRAWNA:

Ustawa o podatku od towarów i usług z dnia 11 marca 2004r. (Dz.U. 2011.177.1054).

6.2.2.Podatek akcyzowy

<http://www.pwppw.pl/rep/f46/r8/ustawa-akcyza.pdf>

Przystąpienie Polski do Unii Europejskiej i włączenie terytorium RP do obszaru celnego Wspólnoty, czego konsekwencją jest zniesienie granic celnych z dniem 1 maja 2004 r., spowodowało, że transakcje handlowe z krajami UE nie są już określane dla potrzeb podatku akcyzowego jako transakcje eksportowe czy importowe.

Podatnikiem akcyzy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna niemająca osobowości prawnej, która dokonuje czynności podlegających opodatkowaniu akcyzą.

Akcyza stanowi dochód budżetu państwa.

Organami podatkowymi właściwymi w zakresie akcyzy są naczelnik urzędu celnego i dyrektor izby celnej.

Do najbardziej popularnych wyrobów objętych tym podatkiem należą: benzyna, olej napędowy, oleje opalowe, gaz, piwo, wino, wódka, papierosy, tytoń, energia elektryczna, samochody, broń oraz sprzedaż wyrobów węglowych na terytorium kraju. Wysokość podatku określa tabela stawek podatku akcyzowego, wyrażona w % obrotu lub w złotych na jednostkę wyrobu. Podatek staje się wymagalny z chwilą wprowadzenia towaru do wolnego obrotu. Deklaracje podatkowe dla podatku akcyzowego „AKC” składają się z formularza głównego, oraz informacji o podatku akcyzowym dotyczących poszczególnych grup wyrobów akcyzowych i składów podatkowych.

Podatnik jest obowiązany obliczać i składać deklaracje podatkowe właściwemu naczelnikowi urzędu celnego oraz wpłacać akcyzę na rachunek izby celnej, w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy.

PODSTAWA PRAWNA:

Ustawa z dnia 06.12.2008 r. o podatku akcyzowym (Dz.U.2011.108.626).

6.2.3. Cło

Cło to opłata pobierana przez państwo w związku z przemieszczaniem towarów przez granicę celną. Cła są regulowane Celnym. Od dnia 11 maja 2005 r. w Polsce obowiązuje nowy Kodeksem **Wspólnotowy Kodeks Celny**. WKC jest najważniejszym źródłem prawa celnego w Unii Europejskiej, wydany przez Rozporządzenie Rady Nr 2913/92 z 12.10.1992 r. ustanawiające

Wspólnotowy Kodeks Celny (WKC), określane niekiedy jako Konstytucja celna. Od 01.05.2004 r. regulacja ta stała się prawem obowiązującym w Polsce.

<http://www.mg.gov.pl/Clo/TaryfaCelna/>

Wielkość cła określa **Taryfa Celna**, czyli usystematyzowany wykaz towarów oznaczonych kodami z przypisanymi do nich stawkami zależnymi. Polska taryfa celna ma charakter reglamentacyjny, mianowicie ten sam towar w zależności od jego pochodzenia może być obłożony stawką celną w różnej wysokości. Zdecydowana większość stawek celnych w polskiej taryfie celnej to stawki procentowe. W przypadku tych stawek cło oblicza się od wartości celnej towarów. W odniesieniu do pewnej grupy towarów obowiązują stawki kwotowe. W przypadku tych stawek wysokość cła jest uzależniona przy danej stawce kwotowej od ilości importowanego towaru mierzonej w tonach, w sztukach, w hektolitrach. Aktualnie obowiązująca taryfa celna w odniesieniu do niektórych towarów obok stawki procentowej określa kwotę minimalnego cła w EURO.

6.2.4.Podatek od gier

<http://www.moneta.pl/artukul/20465/Podatek-od-gier.html>

Podatnikami podatku od gier są wszystkie podmioty, które prowadzą działalność polegającą na sprzedaży gier i zakładów. Muszą posiadać właściwe zezwolenie. Do podatników tego podatku należą również podmioty zarządzające gry i loterie stanowiące monopol Państwa i podlegające opodatkowaniu podatkiem od gier. Opodatkowaniem podatkiem od gier objęte są gry losowe, zakłady wzajemne (bukmacherstwo), gry na automatach, itp. Podatkiem od gier nie zostało objęte prowadzenie działalności w zakresie loterii promocyjnych i loterii audiotekstowych.

PODSTAWA PRAWNA:

Ustawa z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540, z późn. zm.)

6.3.Ubezpieczenia społeczne i zdrowotne

<http://emerytury.wieszjak.pl/emerytury-powszechnie/69475,Czym-sa-ubezpieczenia-spoeczne-.html>

6.3.1. Ubezpieczenia społeczne to rozwiązania prawne, mające na celu zapewnienie środków utrzymania ubezpieczonym i ich rodzinom w przypadkach czasowej lub trwałej niezdolności do pracy, niemożności zarobkowania lub też ograniczenia tej zdolności.

Tabela nr 3 – Składki na ubezpieczenia za pracowników

Rodzaj ubezpieczenia	finansowane przez pracodawcę	finansowane przez pracownika
emerytalne	9,76 %	9,76 %
rentowe	6,50 %	1,50 %
chorobowe	-	2,45 %
wypadkowe	x*	-
zdrowotne	-	9,00 %

X* - Stopa procentowa składki na ubezpieczenie wypadkowe ustalana jest zgodnie z rozporządzeniem Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dn. 29.11.2002r. (Dz.U.2002.200.1692; ost. zm. w Dz.U.2010.50.34).

Podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia społeczne osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą, w okresie 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej, może być znacznie niższa od ogólnie obowiązującej. Podstawę tę może stanowić

zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia. Dotyczy to osób, które:

- w okresie ostatnich 60 miesięcy nie prowadziły pozarolniczej działalności,
- nie wykonują działalności na rzecz byłego pracodawcy.

Minimalne wynagrodzenie za pracę od 01.01.2012r. wynosi - **1.500,00 zł.** (Dz.U.2011.192.1141).

Tabela nr 4 - Minimalna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne

Okres	01.01.2012r. - 31.12.2012r.
Kwota 30 % minimalnego wynagrodzenia (zł.)	450,00

Podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla przedsiębiorców opłacających składki na zasadach ogólnych stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa niż 60 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w poprzednim kwartale. Od tak ustalonej podstawy przedsiębiorcy **(także korzystający z ulgi w opłaceniu składek)** opłacają składki za osoby współpracujące.

Od 1 stycznia 2012r. prognozowane przeciętne wynagrodzenie miesięczne przyjęte do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, ogłoszone w Monitorze Polskim z 2011r. nr 15, poz. 1160 na dany rok kalendarzowy, wynosi: **3.526,00 zł.**

Tabela nr 5 – Minimalna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne dla przedsiębiorców i osób współpracujących wynosi:

Okres	01.01.2012r. – 31.12.2012r.
Kwota 60 % przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia (zł.)	2.115,60

Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego upływa z siódmym dniem od dnia rozpoczęcia działalności, w Oddziale ZUS właściwym dla miejsca siedziby prowadzenia działalności. Rozliczenie odbywa się w okresie miesięcznym. Terminem składania deklaracji „DRA” wraz ze stosownymi raportami oraz wpłaty składki to 15-ty dzień po miesiącu sprawozdawczym. Wzory deklaracji i możliwość pobrania druków:

<http://www.google.pl/search?hl=pl&q=wzory+deklaracji+ZUS&btnG=Szukaj+w+Google&lr=>

6.3.2. Ubezpieczenia zdrowotne – podstawę wymiaru składki na ubezpieczenia zdrowotne dla przedsiębiorców i osób współpracujących stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw z poprzedniego kwartału, włącznie z wypłatami z zysku.

Przeciętne miesięczne wynagrodzenie w IV kwartale 2011r. wynosiło – **3.771,08 zł.**

Tabela nr 6 – Minimalna podstawa wymiaru i kwota składki na ubezpieczenie zdrowotne

Okres	01.01.2012. – 31.12.2012r.
Kwota 75% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia (zł.)	2.828,31
Stawka %	9
Kwota (zł.)	254,55
Stawka % do odliczenia od podatku	7,75
Kwota (zł.)	219,19

6.3.3. Składka na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych

Składki na FP i FGŚP przedsiębiorcy ustalają za siebie i za osoby współpracujące od podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe.

Od 1 lipca 2009r. składkę na FP opłaca się za osoby, które nie osiągnęły wieku wynoszącego co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn.

Tabela nr 7 – Stopy procentowe składek na FP i FGŚP

Rodzaj świadczenia	FP	FGŚP
Okres	01.01.2012r. - nadal	01.01.2012r. - nadal
Stawka %	2,45 *	0,10 *
Podstawa prawna	Brak publikacji aktu prawnego	Brak publikacji aktu prawnego

* Wysokość stopy procentowej składki na FP i FGŚP w 2012 r. wynika z rządowego projektu ustawy budżetowej na 2012 r.

PODSTAWA PRAWNA:

dla stóp procentowych składek na FP i FGŚP: (Dz.U.2012.273).

Odsyłacze internetowe

- ✓ **Ministerstwo Finansów:** www.mf.gov.pl
- ✓ **Główny Urząd Statystyczny:** www.stat.gov.pl
- ✓ **Polska Izba Doradców Podatkowych:**
www.portalfk.pl ;
www.prawoipodatki.com.pl ;
www.poradnikpodatnika.pl .

Krajowa Informacja Podatkowa z siedzibą w Warszawie
- czynna w dni robocze od 7.00 do 18.00
- telefony (22) 330-0330 ; 0-801-055-055 .

II. ZAMÓWIENIA PUBLICZNE

Przez **zamówienia publiczne** należy rozumieć zamówienia na roboty budowlane, dostawy lub wykonanie usług, które są opłacane w całości lub w części ze środków publicznych.

PODSTAWA PRAWNA:

Regulację prawną w zakresie zamówień publicznych zapewnia ustawa z dnia 29 stycznia 2004 roku Prawo zamówień publicznych/Pzpp/ (Dz.U.2004.19.177 z późniejszymi zmianami); z dniem 11 lutego 2012r. weszły w życie przepisy znowelizowanej ustawy Prawo zamówień publicznych (Dz.U.2010.113.759). Ustawa Pzpp określa zasady i tryb udzielania zamówień publicznych, środki

ochrony prawnej, kontrolę udzielania zamówień publicznych, organy właściwe w sprawach uregulowanych w ustawie oraz sytuacje, w których przepisy Pzp nie obowiązują. W postępowaniu w sprawach udzielania zamówień publicznych obok ustawy Pzp oraz wydanych do niej aktów wykonawczych - rozporządzeń, stosowane są także ustawy: Kodeks cywilny, Kodeks postępowania cywilnego, ustawa o finansach publicznych, które odnoszą się do kwestii nieuregulowanych w Pzp.

Zamawiający i wykonawcy

Zamawiający - to osoba fizyczna bądź prawna albo jednostka nie posiadająca osobowości prawnej, obowiązana stosować ustawę Pzp przy udzielaniu zamówienia publicznego, organizująca proces udzielania zamówienia w oparciu o obowiązki prawne wynikające z tej ustawy. Postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego może przygotować i przeprowadzić zamawiający lub inny podmiot działający na jego zlecenie.

Wykonawca - to osoba fizyczna lub prawna albo jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej, która ubiega się o pozyskanie zamówienia publicznego i złożyła ofertę lub zawarła umowę w sprawie zamówienia publicznego.

O udzielenie zamówienia mogą ubiegać się wykonawcy, którzy:

- posiadają uprawnienia do wykonywania określonej działalności lub czynności, jeżeli ustawy nakładają obowiązek posiadania takich uprawnień;
- posiadają niezbędną wiedzę i doświadczenie oraz potencjał techniczny, a także dysponują osobami zdolnymi do wykonania zamówienia;
- znajdują się w sytuacji ekonomicznej i finansowej zapewniającej wykonanie zamówienia;

- nie podlegają wykluczeniu z postępowania o udzielenie zamówienia.

Do czynności podejmowanych przez zamawiającego i wykonawców w postępowaniu o udzielenie zamówienia stosuje się przepisy ustawy z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny /K.c./ (Dz.U.1964.16.93 ze zmianami), jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej.

Zamówienie pozyskać może wyłącznie wykonawca wybrany zgodnie z przepisami ustawy Pzp.

Specyfikacja Istotnych Warunków Zamówienia /SIWZ/

Zamawiający zobowiązany jest do wskazania w SIWZ wszelkich istotnych elementów zamówienia, niezbędnych do właściwego określenia zamawianej usługi, dostawy, bądź roboty budowlanej. Ustawa Pzp w artykule 36 szczegółowo wymienia elementy, które powinny się znaleźć w specyfikacji. Przedmiot zamówienia powinien być opisany w sposób umożliwiający uczciwą konkurencję, zamawiający nie może określać przedmiotu zamówienia w taki sposób, by z góry było wiadome, że wykonawcą danej usługi może być wyłącznie określona firma.

Zamawiający opisuje przedmiot zamówienia na roboty budowlane za pomocą dokumentacji projektowej oraz specyfikacji technicznej wykonania i odbioru robót budowlanych.

Jeżeli przedmiotem zamówienia jest zaprojektowanie i wykonanie robót budowlanych w rozumieniu ustawy z 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane, zamawiający opisuje przedmiot zamówienia za pomocą programu funkcjonalno-użytkowego. Program funkcjonalno-użytkowy obejmuje opis zadania budowlanego, w którym podaje się przeznaczenie ukończonych robót

budowlanych oraz stawiane im wymagania techniczne, ekonomiczne, architektoniczne, materiałowe i funkcjonalne.

Tryby postępowania o udzielenie zamówienia publicznego

Ustawa wymienia zamknięty katalog trybów udzielania zamówień publicznych, co oznacza, że inny tryb, niż wymieniony poniżej, nie może być zastosowany do postępowania o udzielenie zamówienia publicznego.

W ustawie Pzp przewidziano prymat przetargu ograniczonego i nieograniczonego, co oznacza, że te dwa tryby zamawiający może stosować zawsze i bez ograniczeń, ponadto przepisy dotyczące przetargu nieograniczonego są podstawowe dla pozostałych trybów. Ustawa przewiduje następujące rodzaje trybów przeprowadzania postępowania o zamówienia publiczne:

- **przetarg nieograniczony** – to tryb, w którym w odpowiedzi na publiczne ogłoszenie o zamówieniu oferty mogą składać wszyscy zainteresowani wykonawcy;
- **przetarg ograniczony** - w tym trybie w odpowiedzi na publiczne ogłoszenie o zamówieniu, wykonawcy składają wnioski o dopuszczenie do udziału w przetargu, a oferty mogą składać wykonawcy zaproszeni do składania ofert;
- **negocjacje z ogłoszeniem** - w tym trybie po publicznym ogłoszeniu o zamówieniu, zamawiający negocjuje warunki umowy w sprawie zamówienia publicznego z wybranymi przez siebie wykonawcami, a następnie zaprasza ich do składania ofert;
- **negocjacje bez ogłoszenia** - w tym trybie zamawiający negocjuje warunki umowy w sprawie zamówienia publicznego z wybranymi przez siebie wykonawcami, a następnie zaprasza ich do składania ofert;

- **zamówienia z wolnej ręki** - tryb, w którym zamawiający udziela zamówienia po negocjacjach tylko z jednym wykonawcą;
- **zapytanie o cenę** - w tym trybie zamawiający kieruje pytanie o cenę do wybranych przez siebie wykonawców i zaprasza ich do składania ofert;
- **aukcja elektroniczna** - w tym trybie za pomocą formularza umieszczonego na stronie internetowej, umożliwiającego wprowadzenie niezbędnych danych w trybie bezpośredniego połączenia z tą stroną, wykonawcy składają kolejne korzystniejsze oferty (postąpienia), podlegające automatycznej klasyfikacji. Zamawiający może udzielić zamówienia w trybie aukcji elektronicznej, jeżeli przedmiotem zamówienia są dostawy powszechnie dostępne o ustalonych standardach jakościowych, a wartość zamówienia nie przekracza wyrażonej w złotych równowartości kwoty określonej w przepisach wydanych w postaci rozporządzenia na podstawie 8 Pzp.

Procedury przeprowadzania postępowania

Ustawa dotyczy przypadków, gdy szacunkowa wartość zamówienia przekracza wyrażoną w złotych równowartość kwoty określoną w art. 11 ust. 8 Pzp.

Jeżeli szacunkowa wartość zamówienia jest mniejsza od kwoty określonej w przepisach wydanych w postaci rozporządzenia na podstawie art. 11 ust. 8 Pzp, stosuje się procedurę uproszczoną. W ramach tej procedury istnieje obowiązek zamieszczania na stronach internetowych Urzędu Zamówień Publicznych /UZP/ oraz w siedzibie zamawiającego ogłoszenia o zamówieniu. Fakultatywnie można zamieścić ogłoszenie w prasie. Obowiązkowe staje się także publikowanie ogłoszeń o udzieleniu zamówienia.

W przypadku, gdy szacunkowa wartość zamówienia jest równa lub przekracza równowartość wyrażonej w złotych równowartości kwoty określonej w przepisach wydanych w postaci rozporządzenia na podstawie art. 11 ust. 8 Pzp jest stosowana procedura podstawowa. W tym przypadku zamawiający, niezależnie od publikowania ogłoszenia w swojej siedzibie i na stronie internetowej UZP, będą zobowiązani przekazywać ogłoszenia do publikacji w Biuletynie Zamówień Publicznych BZP i Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej DUUE. W procedurze podstawowej nie będą możliwe do stosowania tryby nie przewidziane w dyrektywach Unii Europejskiej, tzn. zapytanie o cenę oraz aukcja elektroniczna.

Wybór najkorzystniejszej oferty

Zamawiający dokonuje wyboru najkorzystniejszej oferty na podstawie wskazanych przez siebie w specyfikacji kryteriów. Najkorzystniejsza - w rozumieniu ustawy Pzp - jest oferta, która przedstawia najkorzystniejszy bilans ceny i innych kryteriów odnoszących się do przedmiotu zamówienia publicznego, albo oferta z najniższą ceną. W sytuacji, w której zaproponowana przez oferenta cena jest rażąco niska zamawiający ma prawo do zażądania od niego szczegółowych wyjaśnień dotyczących czynników wpływających na tak niską cenę. W razie braku odpowiedzi ze strony oferenta zamawiający ma obowiązek odrzucić taką ofertę.

Umowa

Ustawa Pzp określa, że zamówieniami publicznymi są umowy odpłatne zawierane między zamawiającym a wykonawcą, których przedmiotem są usługi, dostawy lub roboty budowlane. Sprawy umów reguluje K.c., jeżeli przepisy ustawy Pzp nie stanowią inaczej.

Umowy w sprawach zamówień publicznych winny być sporządzane w formie pisemnej pod rygorem nieważności. Umowy zawarte

w danym postępowaniu są jawne i podlegają udostępnieniu do publicznej wiadomości. Treść umowy powinna być zgodna z opisem zawartym w SIWZ, pod rygorem nieważności w części wykraczającej poza określenie przedmiotu zamówienia wg SIWZ.

Umowa powinna zostać zawarta na czas oznaczony. Zawarcie umowy, której przedmiotem są świadczenia okresowe lub ciągłe, na okres dłuższy niż 4 lata, wymaga zgody Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych. Zgoda, wydana w formie decyzji administracyjnej, powinna być udzielona przed wszczęciem postępowania o udzielenie zamówienia.

Na czas nieoznaczony może być zawierana umowa, której przedmiotem są dostawy:

- wody za pomocą sieci wodno-kanalizacyjnej lub odprowadzanie ścieków do takiej sieci;
- energii elektrycznej z sieci elektroenergetycznej;
- gazu z sieci gazowej;
- ciepła z sieci ciepłowniczej;
- licencji na oprogramowanie komputerowe.

W celu należytego wykonania umowy, zamawiający może żądać od wykonawcy stosownego zabezpieczenia, które ma służyć pokryciu roszczeń z tytułu nie wykonania lub nienależytego wykonania umowy. Zamawiający ma obowiązek żądania wniesienia zabezpieczenia należytego wykonania umowy, w przypadku gdy:

- wartość zamówienia na roboty budowlane jest równa lub przekracza kwoty określone w przepisach wydanych na podstawie art. 11 ust. 8 Pzp;
- wartość zamówienia na dostawy lub usługi jest równa lub przekracza wyrażoną w złotych równowartość kwoty 10 000 000 euro;

- umowa ma zostać zawarta na okres dłuższy niż 4 lata, z pewnymi wyjątkami.

Zamawiający zwraca zabezpieczenie w terminie 30 dni od dnia wykonania zamówienia i uznania przez zamawiającego, że zamówienie zostało wykonane należycie. Wykonawcy, na podstawie ustawy o gwarancji zapłaty za roboty budowlane, służy również prawo do żądania od zamawiającego w każdym czasie gwarancji zapłaty do wysokości ewentualnego roszczenia z tytułu wynagrodzenia, wynikającego z umowy o roboty budowlane. Taka gwarancja służy zabezpieczeniu terminowej zapłaty za wykonanie robót budowlanych. Jeśli wykonawca nie otrzyma gwarancji zapłaty w określonym terminie, ma prawo wstrzymać się od wykonywania robót budowlanych, a nawet w przypadkach określonych w ustawie odstąpić od umowy.

Protest, odwołanie, skarga

W sytuacji, w której zamawiający, nie dopełni któregoś z obowiązków wynikających z ustawy Pzp oferent ma prawo do złożenia protestu na każdą czynność zamawiającego podjętą w toku postępowania. Przez pojęcie czynności należy tutaj rozumieć czynność niezgodną z ustawą lub przez nie podjęcie odpowiedniej czynności w sytuacji, w której ustawa nakłada na zamawiającego obowiązek określonego działania. Protest należy wnieść w terminie 7 dni od dnia, w którym wykonawca uzyskał lub mógł uzyskać wiadomość o wnoszących okolicznościach stanowiących podstawę jego wniesienia, z tym zastrzeżeniem, że protest dotyczący zapisów SIWZ się w terminie nie później niż 3 dni przed upływem terminu składania ofert. O wniesionym proteście zamawiający zawiadamia pozostałych uczestników postępowania. Zamawiający powinien rozpatrzyć protest w terminie nie dłuższym niż 5 dni od daty jego wniesienia. O wyniku rozstrzygnięcia zawiadamiający winien powiadomić pozostałych uczestników, którzy przyłączyli się do protestu. Jeśli zamawiający nie rozpatrzy w przypisanym terminie protestu, przyjmuje się iż zamawiający protest oddalił.

W czasie trwania postępowania dotyczącego protestu zamawiający nie może zawrzeć umowy do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia. Przez ostateczne rozstrzygnięcie należy rozumieć postanowienie kończące postępowanie odwoławcze albo orzeczenie zespołu arbitrów lub orzeczenie sądu.

Na niezadowolające rozstrzygnięcie protestu oferentowi przysługuje odwołanie do Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych, ten przekazuje sprawę do rozpoznania zespołowi trzech arbitrów, którzy stosowne orzeczenie wydają w terminie 15 dni.

Na wyrok zespołu arbitrów oraz postanowienia zespołu arbitrów kończące postępowanie odwoławcze przysługuje skarga do sądu. Sąd może uchylić zakaz zawarcia umowy przed ostatecznym rozstrzygnięciem protestu, jeżeli zamawiający uprawdopodobni, że zaskarżone orzeczenie zespołu arbitrów w sposób rażąco narusza przepisy o postępowaniu odwoławczym, a stan postępowania o udzielenie zamówienia na to pozwala.

III. UZNAWANIE KWALIFIKACJI ZAWODOWYCH W POLSCE

Zgodnie z wymogami przepisów - jeśli przepisy szczególne nakładają obowiązek posiadania odpowiednich uprawnień zawodowych – przedsiębiorca jest zobowiązany zapewnić, aby czynności w ramach działalności wykonywane były bezpośrednio przez osobę legitymującą się posiadaniem takich uprawnień.

Zgodnie z wymogami Art.12 Prawa budowlanego (Dz.U.2010.243.1623 z późniejszymi zmianami) samodzielne funkcje techniczne w budownictwie mogą wykonywać wyłącznie osoby posiadające właściwe uprawnienia budowlane potwierdzone decyzją wydaną przez organ samorządu zawodowego. Dla obywateli zagranicznych właściwym organem jest Krajowa Komisja Kwalifikacyjna Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa, która dla

uznania uprawnień obcokrajowców prowadzi procedurę zgodnie z poniższym regulaminem.

REGULAMIN POSTĘPOWANIA W SPRAWIE
UZNANIA KWALIFIKACJI OSÓB Z PAŃSTW
CZŁONKOWSKICH UNII EUROPEJSKIEJ, KONFEDERACJI
SZWAJCARSKIEJ LUB PAŃSTW CZŁONKOWSKICH
EUROPEJSKIEGO POROZUMIENIA O WOLNYM HANDLU
(EFTA) - STRON UMOWY
O EUROPEJSKIM OBSZARZE GOSPODARCZYM,
W BUDOWNICTWIE
W RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

Postanowienia ogólne

§ 1.

Regulamin określa postępowanie w sprawie uznawania kwalifikacji do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje odpowiadające wykonywaniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w Polsce.

§ 2.

Ilekróć w niniejszym regulaminie jest mowa :

- 1) Krajowej Radzie – należy przez to rozumieć Krajową Radę Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa,
- 2) uprawnieniach budowlanych – należy przez to rozumieć uprawnienia do wykonywania samodzielnych funkcji

- technicznych w budownictwie udzielane w specjalnościach, o których mowa w art. 14 ust. 1 Prawa budowlanego,
- 3) wnioskodawcy – należy przez to rozumieć obywateli państw Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje odpowiadające wykonywaniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w Polsce i występują z wnioskiem o uznanie tych kwalifikacji,
 - 4) postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji – należy przez to rozumieć postępowanie w sprawie uznawania kwalifikacji do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie wobec obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, którzy posiadają wykształcenie wyższe w rozumieniu art.2 ust.1 pkt 9 ustawy z dnia 18 marca 2008 o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje odpowiadające wykonywaniu samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w Polsce.

§ 3.

Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji prowadzone jest, w szczególności na podstawie przepisów następujących aktów prawnych:

- 1) ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U.2010.243.1623 z późniejszymi zmianami),

- 2) ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz.U.2001.5.42 z późniejszymi zmianami),
- 3) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U.2000.98.1071 z późniejszymi zm.),
- 4) ustawy z dnia 18 marca 2008r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz.U.2008.63.394), wraz z aktami wykonawczymi,
- 5) ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz.U.2006.225.1635 z późniejszymi zmianami),
- 6) rozporządzenia Ministra Transportu i Budownictwa z dnia 28 kwietnia 2006 r. w sprawie samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie (Dz.U.2006.83.578),
- 7) rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie upoważnienia organów i jednostek do uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych (Dz.U.2002.237.2007),
- 8) statutu Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa,
- 9) rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 9 października 2008r. w sprawie określenia wzorów formularzy wniosków o wszczęcie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji zawodowych (Dz.U.2008.63.394).

Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji

§ 4.

1. Przeprowadzanie postępowania w sprawie uznania kwalifikacji należy do kompetencji Krajowej Rady.
2. Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji jest odpłatne.

§ 5.

1. Wnioskodawcy ubiegający się o uznanie kwalifikacji zawodowych składają w tym celu wniosek do Krajowej Rady.
2. Wnioski, pisma i dokumenty w toku postępowania w sprawie uznania kwalifikacji składa się w języku polskim lub wraz z tłumaczeniem na język polski, dokonany przez tłumacza przysięgłego, z zastrzeżeniem ust. 3.
3. Tłumaczenie na język polski nie jest wymagane w przypadku dokumentów potwierdzających dane dotyczące:
 - 1) imienia, nazwiska, daty i miejsca urodzenia wnioskodawcy,
 - 2) nazwy państwa wnioskodawcy.
4. Krajowa Rada udostępnia nieodpłatnie formularz wniosku o uznanie kwalifikacji zawodowych do wykonywania zawodu regulowanego.
5. Wzór wniosku, o którym mowa w ust. 4, określają załączniki nr 1 i 2 do regulaminu.

§ 6.

1. Do wniosku należy dołączyć:
 - 1) życiorys zawodowy,
 - 2) dokumenty potwierdzające odbycie przez wnioskodawcę kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu w państwie wnioskodawcy, uzupełnione, o ile jest to dodatkowo wymagane, szkoleniem zawodowym, okresem próbnym lub praktyką zawodową, których poziom i program są określone przepisami państwa wnioskodawcy albo podlegają zatwierdzeniu lub ocenie przez powołaną w tym celu instytucję w państwie wnioskodawcy,
 - 3) poświadczoną notarialnie kopię ważnego dokumentu potwierdzającego tożsamość wnioskodawcy,
 - 4) dowód uiszczenia opłaty za postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji,

- 5) dowód uiszczenia opłaty skarbowej.
2. Wnioskodawca składając wniosek podpisuje zawartą w nim klauzulę, wyrażającą zgodę na przetwarzanie przez Krajową Radę jego danych osobowych związanych z przeprowadzeniem postępowania w sprawie uznania kwalifikacji.

§ 7.

1. W celu przeprowadzenia postępowania w sprawie uznania kwalifikacji Prezes Krajowej Rady powołuje 3-osobowe zespoły weryfikacyjne.
2. Wnioski w sprawie uznania kwalifikacji wpływające do Krajowej Rady, kierowane są do wyznaczonego zespołu weryfikacyjnego.
3. Powołując zespół weryfikacyjny Prezes Krajowej Rady wyznacza z jego składu przewodniczącego i sekretarza.
4. W postępowaniu o uznanie kwalifikacji zawodowych Przewodniczący zespołu weryfikacyjnego może powoływać w charakterze biegłych, do oceny posiadanego wykształcenia wnioskodawców, członków Krajowej Komisji Kwalifikacyjnej.

§ 8.

1. W przypadku stwierdzenia braków we wniosku lub w dołączonych dokumentach zespół weryfikacyjny przygotowuje projekt wezwania usunięcia wskazanych braków w terminie 7 dni.
2. Projekt wezwania przekazywany jest niezwłocznie do powołanego przez Prezesa Krajowej Rady składu orzekającego Krajowej Rady.
3. Po bezskutecznym upływie terminu do usunięcia braków we wniosku, wniosek pozostawia się bez rozpoznania.
4. Po otrzymaniu kompletnego wniosku zespół weryfikacyjny dokonuje jego merytorycznej oceny.

5. Rozstrzygnięcia zespołu weryfikacyjnego zapadają zwykłą większością głosów.
6. Zespół weryfikacyjny ustala, czy wnioskodawcy ubiegający się o uznanie kwalifikacji zawodowych, do których uzyskania wymagane jest ukończenie studiów na poziomie czwartym w rozumieniu ustawy z dnia 18 marca 2008r. o zasadach uznawania kwalifikacji nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej, przedstawili dokumenty potwierdzające posiadanie ww. kwalifikacji.
7. Przewodniczący zespołu weryfikacyjnego w razie wątpliwości może zwrócić się do Krajowej Rady o wystąpienie do Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej o opinię, czy ukończone przez Wnioskodawcę zagraniczne studia wyższe mogą być uznane w Polsce za równorzędne.
8. Z postępowania weryfikacyjnego sporządza się protokół. Przewodniczący zespołu weryfikacyjnego przekazuje niezwłocznie protokół Krajowej Radzie.
9. W protokole zespół weryfikacyjny stwierdza, czy wnioskodawca spełnia warunki uznania kwalifikacji określone w ust. 6.
10. Wzór wezwania do usunięcia braków stanowi załącznik nr 3 do regulaminu.
11. Wzór pisma do wnioskodawcy o pozostawieniu wniosku bez rozpoznania stanowi załącznik nr 4 do regulaminu.
12. Wzór protokołu stanowi załącznik nr 5 do regulaminu.

§ 9.

W przypadku gdy program kształcenia i szkolenia odbytego przez wnioskodawcę różni się znacząco od programu kształcenia i szkolenia wymaganego w Rzeczypospolitej Polskiej albo jeżeli zakres wykonywanego przez wnioskodawcę w jego państwie zawodu różni się znacząco od zakresu wykonywania tego zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej, a różnica ta odnosi się do określonego kształcenia lub szkolenia w Rzeczypospolitej Polskiej, skład orzekający Krajowej Rady może uzależnić decyzję o uznaniu kwalifikacji od odbycia przez

wnioskodawcę stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności, jeżeli wiedza nabyta przez wnioskodawcę podczas zdobywania doświadczenia zawodowego nie pozwoliła na zrównoważenie różnic programowych kształcenia i szkolenia wymaganego w Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 10.

1. Krajowa Rada nie może zobowiązać wnioskodawcy do łącznego przedstawienia dokumentów stwierdzających posiadanie doświadczenia zawodowego oraz odbycia stażu adaptacyjnego albo przystąpienia do testu umiejętności.
2. Wybór, pomiędzy odbyciem stażu adaptacyjnego a przystąpieniem do testu umiejętności należy do wnioskodawcy.
3. Konieczność odbycia stażu adaptacyjnego albo testu umiejętności Krajowa Rada stwierdza w formie postanowienia.
4. Wzór postanowienia, o którym mowa w ust. 3 stanowi załącznik nr 6 do regulaminu.

§ 11.

Odbycie stażu adaptacyjnego i przystąpienie do testu umiejętności odbywa się na podstawie przepisów rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 21 lipca 2005 r. w sprawie stażu adaptacyjnego i testu umiejętności w toku postępowania o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz.U.2005.147.1226).

§ 12.

1. Postępowanie w sprawie uznania kwalifikacji powinno zakończyć się wydaniem decyzji nie później niż w terminie czterech miesięcy od przedstawienia przez wnioskodawcę wszystkich niezbędnych dokumentów.
2. Jeżeli wnioskodawca odbywa staż adaptacyjny lub przystępuje do testu umiejętności, bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu do dnia

uzyskania przez Krajową Radę oceny nabytych umiejętności w trakcie stażu adaptacyjnego lub oceny wykazanych umiejętności w toku testu umiejętności.

§ 13.

1. Po przeprowadzeniu postępowania w sprawie uznania kwalifikacji skład orzekający Krajowej Rady, powoływany przez Prezesa Krajowej Rady, uznaje lub odmawia uznania kwalifikacji zawodowych w formie decyzji administracyjnej.
2. Wzór decyzji uznającej kwalifikacje zawodowe stanowi załącznik nr 7 do regulaminu.
3. Wzór decyzji odmawiającej uznania kwalifikacji zawodowych stanowi załącznik nr 8 do regulaminu.
4. Od decyzji, o których mowa w § 13 ust. 1 przysługuje wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy do Krajowej Rady.

§ 14.

Po uznaniu kwalifikacji Krajowa Rada zobowiązuje wskazaną przez Wnioskodawcę Okręgową Izbę Inżynierów Budownictwa do dokonania wpisu wnioskodawcy na listę członków okręgowej izby.

§ 15.

Członkowie zespołu weryfikacyjnego oraz biegli z tytułu uczestnictwa w pracach zespołu weryfikacyjnego otrzymują wynagrodzenie według zasad i w wysokości ustalonej przez Krajową Radę.

§ 16.

Wnioskodawca powinien posiadać znajomość języka polskiego, niezbędną do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych na terenie Rzeczypospolitej Polskiej.

§ 17.

1. Wnioskodawca ponosi koszty postępowania uznaniowego w wysokości 1000 zł. Opłatę wnosi się na rachunek bankowy Polskiej Izby Inżynierów Budownictwa.
2. Wnioskodawca zobowiązany jest również do wniesienia opłaty skarbowej w wysokości 523 zł od decyzji w sprawie uznania kwalifikacji. Opłatę skarbową wnosi się na rachunek bankowy lub w kasie Urzędu Dzielnicy Warszawa Śródmieście m.st. Warszawy.

Złączniki do regulaminu /druki/ można znaleźć na stronie internetowej www.piib.org.pl /Krajowa Komisja Kwalifikacyjna / regulaminy.

IV. PRZYDATNE ADRESY I LINKI

Polska Izba Inżynierów Budownictwa <http://www.piib.org.pl>

Zawiera m.in.

- wykaz przepisów i obowiązujący ich zakres,

-link do miesięcznika Inżynier budownictwa.

www.kataloginzyniera.pl – katalog inżyniera – budownictwo ogólne – wydawnictwo PIIB zawierające aktualną ofertę rynkową obejmującą materiały budowlane oraz informacje na temat nowych technologii w budownictwie.

Śląska Okręgowa Izba Inżynierów Budownictwa <http://slk.piib.org.pl>

www.ms.gov.pl

www.zus.pl

Urząd Zamówień Publicznych www.uzp.gov.pl

Wszystkie akty prawne www.lex.com.pl

www.gazetaprawna.pl

Górnośląska Agencja Rozwoju Regionalnego www.garr.pl

Regionalny Program Operacyjny Województwa Śląskiego
<http://rpo.silesia-region.pl>

INNE PRZYDATNE ADRESY I LINKI